

ПРОБЛЕМА ЯКОСТІ ПИТНОЇ ВОДИ

*О.П. Будьоний к.т.н., доц., М.В. Костіна студ.
Сумський державний університет*

У останню чверть століття до обширного переліку екологічних проблем, що загрожують людству, додалася ще одна – нестача чистої питної води. Виснаження і забруднення джерел питної води, що посилюється, – це глобальні процеси, що відбуваються в сучасному світі. На жаль, вони мають тенденцію до подальшого поглиблення і розвитку. Тому питання якості питної води є дуже важливим та першочерговим.

Метою даної роботи було дослідження проблеми якості питної води в Україні.

Ступінь впливу на оточуюче середовище та здоров'я людини підлягає виміру. Тому там, де це можливо, потрібно здійснювати профілактичні заходи, з метою уникнути в майбутньому витрачання великої кількості коштів на заходи по відновленню, очищенню та освоєнню нових водних джерел.

У більшості випадків вода, що надходить зі свердловини, а також і з муніципальної водопровідної системи, потребує попередньої обробки, метою якої є доведення якості води до діючих нормативів.

Судити про якість води та її відповідність чи невідповідність встановленим нормам можна лише на основі максимально повного хімічного та бактеріологічного аналізу. Лише на основі аналізу можна робити кінцевий висновок про ту проблему чи комплекс проблем, з якими прийдеться мати справу. В даний час в Україні якість питної води регламентується ГОСТ 2872-82 «Вода питна. Гігієнічні вимоги і контроль за якістю».

Забезпечення водою населення України в повному обсязі ускладнюється через незадовільну якість води водних об'єктів. Якість води більшості з них за станом хімічного і бактеріального забруднення класифікується як забруднена і брудна. Найгостріший екологічний стан спостерігається в басейнах річок Дніпра, Сіверського Дінця, річках Приазов'я, окремих притоках Дністра, Західного Бугу, де якість води класифікується як дуже брудна.

В останні роки за даними контролю якості питної води в Україні не відповідали гігієнічним вимогам досліджені проби в системах централізованого водопостачання за санітарно-хімічними та за бактеріологічними показниками. Найбільшу частку відхилень від державних норм стандарту в системах централізованого водопостачання за санітарно-хімічними показниками було виявлено у Луганській, Кіровоградській, Миколаївській, Одеській, Дніпропетровській, Рівненській, Херсонській, а за бактеріологічними показниками – у Тернопільській, Закарпатській, Луганській, Харківській, Миколаївській, Вінницькій, Запорізькій, Кіровоградській областях.

Держсанепідслужбою України проводиться постійний лабораторний контроль за якістю питної води у місцях водозаборів, на водопровідних спо-

рудах і мережах централізованого господарсько-питного водопостачання з вживанням відповідних заходів у разі виявлення порушень. Найбільша кількість обстежень, при яких встановлені суттєві порушення протиепідемічного режиму, - у Харківській, Полтавській, Луганській областях, найнижча - у Чернівецькій областях і м. Києві. Найвищі рівні невідповідності питної води зареєстровані у Вінницькій, Харківській, Закарпатській, Тернопільській областях, найнижчі - у Волинській області, м. Севастополі та Києві. Існують вагомі причини вважати, що за останні 30-40 років погіршилась якість вітчизняної водопровідної води. Істотно посилилося забруднення джерел водопостачання, зріс асортимент токсичних забруднюючих речовин, а технології централізованої водопідготовки залишилися практично колишніми, розрахованими на воду чистих джерел. Зношені труби додатково забруднюють водопровідну воду. Безпеченість водопровідної води могла б переконати оперативна, доступна пересічному споживачу інформація про її якість. Але повної інформації, яка б відповідала світовому досвіду контролю якості питної води, не мають навіть постачальники води.

Саме тому, найближчим часом нам марно сподіватися на те, що якість нашої питної води, яка тече із наших кранів відповідатиме світовим стандартам. Не доводиться чекати і на покращення стану трубопроводної системи, яка уже давно застаріла і, яка в любий момент може повністю вийти з ладу. Тому питання збереження джерел і очистки води є актуальним сьогодні і в майбутньому як для практиків, так і для вчених.

Література:

1. <http://www.gpu-ua.info>
2. <http://health.unian.net>
3. ГОСТ 2874-82 «Вода питьевая».
4. Прокопов В. А. Контроль за якістю питної води: нормативи, системи, методики, обладнання. // Матеріали II міжнародного водного форуму „Аква- Україна-2004”, 2004р.-248-249с.